

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/60/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117204248
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117204248.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému v 1. rade: M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q.. W.. A. X./XX Prešov a žalovanej v 2. rade: K.. Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q.. W.. A. XXXX/XX O., o zaplatenie 6.196,79 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.01.2018 č.k. 29Csp/53/2017-89 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:
„I. Žalobu z a m i e t a.
III. Žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovaným sa ich náhrada n e p r i z n á v a .“
2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, ods. 8, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, ods. 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), ustanoveniami § 52 ods. 1 až 4, § 517 ods. 2 a § 544 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.
3. V odôvodnení uviedol, že žalobca uzatvoril ako veriteľ so žalovanými ako dlžníkmi dňa 05.12.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXX, predmetom ktorej bol bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta vo výške 10.000 eur. V zmluve bola ako celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 15.319,04 eura, čo mali žalovaní zaplatiť v 72 anuitných splátkach po 205,82 eura v 25. deň kalendárneho mesiaca počnúc 27.12.2013. Súd prvej inštancie v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa. Súd prvej inštancie vyhodnotil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 3. štvrtrok 2013 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízing vo výške viac ako 6.500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov 11,02 %. Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 13,88 %, čo je zjavne údaj nesprávny. Súčasťou zmluvy je dohoda o zmluvnej pokute (bod 4.2.2 zmluvy), čo je zabezpečovací inštitút podľa § 544 Občianskeho zákonníka, pričom na veci nič nemení, či je alebo nie je zmluvná pokuta následne v súdnom konaní uplatňovaná. V tomto prípade dodávateľ (žalobca) v zmluve deklaroval, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu bola v rozhodnom období 13,88 %, avšak tá bola vo výške 11,02 %, čo zavádza spotrebiteľa v tom, že obdobné úvery na trhu (teda aj úvery poskytované konkurenciou) sú nevýhodnejšie ako v skutočnosti. Pri závere o absencii náležitostí

uvedených v § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ majúcich za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalovaní by mali žalobcoví vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru t. j. 10.000 eura, pričom pri počte splátok 72 predstavuje 1 splátka 138,89 eura. Žalovaní doposiaľ uhradili žalobcovi 7.323,99 eura. Uvedená suma predstavuje 52,73 splátky (52 splátok po 138,89 eura a 53. splátku vo výške 101,71 eura). Vychádzajúc z amortizačnej tabuľky je zrejme, že žalovaní všetky doteraz splatné splátky uhradili a splatnosť 53. splátky (neuhradenej v celej výške) ešte len nastane, a to 25.04.2018. S ohľadom na túto skutočnosť, súd prvej inštancie žalobu zamietol ako predčasne podanú.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobca bol v konaní neúspešný a v celom rozsahu úspešní žalovaní náhradu trov konania nežiadali a ani im preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, preto súd prvej inštancie v súlade s čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu a za použitia pomyselnej normy podľa čl. 4 ods. 2 Základných princípov CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom ustanovenej lehote žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolateľ vo vzťahu k splneniu náležitostí úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ poukázal na pokyny Ministerstva financií SR k vypíňaniu hlásenia o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, podľa ktorých sa zabezpečením rozumie dohoda, na základe ktorej je veriteľ oprávnený uspokojiť svoju pohľadávku, ak dlžník nedodrží svoj záväzok alebo príde k splneniu vopred určenej podmienky, výkonom záložného práva alebo výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. Z uvedeného je zrejme, že úver, ktorý je zabezpečený zmluvnou pokutou, na účely výpočtu a uvádzania priemernej RPMN, sa považuje za nezabezpečený. Závery súdu prvej inštancie sú na základe uvedeného nesprávne. Z opatrnosti svoje odvolanie doplnil tým, že výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve je správny a v súlade so zákonom. Splnenie náležitostí výpočtu RPMN deklaruje základnou rovnicou podľa § 19 ods. 1 ZoSÚ, v zmysle prílohy č. 2 tohto zákona a odkazom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/19/2017 - 103 zo dňa 29.11.2017. Záverom odvolateľ navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania a náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

9. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie posúdil spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným v 1. a 2. rade ako bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ. Podľa súdu prvej inštancie by tak žalovaní mali uhradiť len sumu poskytnutej istiny 10.000 eur, pričom doposiaľ uhradili žalobcovi 7.323,99 eura, čo pri výške splátky

138,39 eura predstavuje 52,73 splátky. Vychádzajúc z amortizačnej tabuľky mal za zrejmé, že žalovaní hradili všetky doteraz splatné splátky s tým, že splatnosť 53. splátky ešte len nastane dňa 25.04.2018. Z uvedeného dôvodu preto zamietol žalobu ako podanú predčasne. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie však vonkoncom nevyplýva, na základe akých úvah dospel k záveru, že v danej veci nedošlo k platnej predčasnej splatnosti úveru (na ktorú poukazoval žalobca vo svojej žalobe a vo vyjadrení zo dňa 28.06.2017), keď považoval úver ako doposiaľ nezosplatnený. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku len konštatoval, čo zistil z opakovaného upozornenia žalobcu zo dňa 24.11.2017 a z výzvy na predčasné splatenie úveru žalobcu zo dňa 27.01.2017 (body 12. a 13. rozsudku). Posudzovaniu splnenia zákonných podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa však vôbec nevenoval. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak trpí vadou nepreskúmateľnosti.

10. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

11. Nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť súdneho rozhodnutia musí byť napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu; konvalidácia tohto nedostatku súdom vyššieho stupňa neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy (tiež pre zachovanie princípu dvojinštančnosti). Tomu zodpovedá aj znenie ust. § 388 CSP, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Pokiaľ teda existujú dôvody pre zrušenie rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť (viď rozhodnutie NS SR 7Cdo 157/2011).

12. Preto odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, než napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

13. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie zaoberať sa predpokladmi platného zosplatnenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, najmä pokiaľ ide upozornenie na uplatnenie práva podľa § 565 vykonané vopred v lehote nie kratšej ako 15 dní a v závislosti od zistení skúmať dodržanie postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zo strany žalobcu. Súd prvej inštancie ďalej posúdi, či nedošlo zo strany žalobcu ako dodávateľa k nekalej obchodnej praktike, ktorej podstata spočíva v poskytnutí v skutočnosti pôžičky s formálnym označením ako úver. Označená pochybnosť o prípadnej nekalej obchodnej praktike má zásadné konzekvencie tak a) čo do skutočnej výšky poskytnutého úveru b) rozsahu úrokovej sadzby c) rozsahu RPMN a d) rozsahu splátok. Posúdi vec z pohľadu bezúročnosti a bezpoplatkovosti s poukazom na poplatok za poskytnutie úveru vo výške 500 eur, ktorý vyvoláva dôvodné pochybnosti, že žalobca pri výpočte RPMN nevychádzal z reálnej sumy, ktorá bola žalovaným v 1. a 2. rade zo strany žalobcu poskytnutá.

14. Zároveň súd prvej inštancie rozhodne podľa § 396 ods. 3 CSP o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP, v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).